Thesis Title

Glutathione Level, Glutathione Peroxidase and Glutathione-S-Transferase

Activities in Liver and Intestine of Lemongrass-Exposed Rats

Author

Miss Thita Tantiwat

M.Sc.

Biochemistry

Examining Committee

Assoc. Prof. Dr. Usanee Vinitketkumnuen Chairperson

Asst. Prof. Dr. Sumalee Pruksakorn

Member

Lect. Dr. Siriwan Ong-chai

Member

ABSTRACT

The goal of this study was to determine glutathione (GSH) content, glutathione peroxidase (GPx) and glutathione-S-transferase (GST) activities, and GST subunits levels in liver, small intestinal mucosa and colonic mucosa from male Wistar rats after treatment with lemongrass extract. The animals were treated daily with lemongrass extracts (either crude extract or hexane-soluble extract) by gavage for a period of 10 or 30 days. The rats were separated into six groups of 10 animals each. Group 1 received normal diet (non treatment). Group 2 was given 25% DMSO orally. Group 3 and 4 were given the crude lemongrass extract orally at 1.0 or 5.0 g / kg bw, respectively. Group 5 and 6 were given the hexanesoluble extract orally at 0.1 or 1.0 g / kg bw, respectively. After 10 days of treatment, five rats from each groups were sacrificed. All remaining rats were continuously treated until day 30 and sacrified. The liver, small intestine and colon of each sacrificed rat were immediately removed. Cytosolic fractions of all samples were prepared. The GSH content and the activities of both GPx and GST were determined using spectrophotometric methods. GST isoenzyme composition levels were determined by Western blot analysis. The results showed that after administration of lemongrass extracts for 10 days, hepatic GSH level was lower, but increased in colonic mucosa GPx and intestinal GST activities were observed in crude extract treated group when compared to non-treated group. An increase in intestinal mucosa GSH content, activities of intestinal mucosa GST and colonic mucosa by hexane-soluble extract was observed.

The GST subunit levels Ya, Yc subunit and mu class in the rat livers were induced by hexane-soluble extract, only Yc level was induced by crude-extract when compared with non-treated rats. None of the GST subunits could be detect in either intestinal or colonic mucosa. After 30 days of hexane-soluble lemongrass extract administration, GSH contents in liver and colonic mucosa were significantly increased, GPx activity was decreased in intestinal mucosa but increased in colonic mucosa. Intestinal mucosa GSH content was decreased by the crude extract. Activity of GST in colonic mucosa was significantly increased by both extracts. All GST subunits levels were highly induced by hexane-soluble extract after 30 days treatment compared to the non-treated group, especially GST theta class in liver, which was induced 15 fold over the non-treated rats. Interestingly, the treatment of 25% DMSO to rats decreased GST Ya subunit and mu class levels when compared to the non-treated rat but the administration of lemongrass extract (especially hexane-soluble extract) for either 10 or 30 days brought the levels of the GST Ya subunit and mu class to that found in the non-treated group. These finding may indicate that lemongrass extract may not only modulate expression of GST subunit but also de-repress DMSO effect.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ระดับกลูตา ไซ โอน, การทำงานของเอน ไซม์กลูตา ไซ โอน เปอร์ออกซิเคส และกลูตา ไซ โอนเอสทรานส์เฟอเรสในตับ และลำไส้ของหนูขาวที่ได้รับสารสกัดจากตะ ไคร้

ชื่อผู้เขียน

นางสาว ฐิตา ตันติวัฒน์

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาชีวเคมี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รศ. คร. อุษณีย์ วินิจเขตคำนวณ ประธานกรรมการ

ผศ. คร. สุมาลี พฤกษากร

กรรมการ

อ. ดร. ศิริวรรณ องค์ไชย

กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อวัดระดับกลูตาไซโอน การทำงานของเอนไซม์กลูตาไซโอนเปอร์ ออกซิเคสและกลูตาไซโอนเอสทรานส์เฟอเรส และระดับองค์ประกอบของไอโซเอนไซม์กลูตาไซโอน เอสทรานส์เฟอร์เรส จากตับ เยื่อบุลำไส้เล็กและเยื่อบุลำไส้ใหญ่ของหนูขาวเพศผู้หลังจากได้รับสารสกัด จากตะโคร้ การศึกษาแบ่งหนูออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 10 ตัว และทำการป้อนด้วยสารสกัดจากตะไคร้ ส่วนสารสกัดหยาบ หรือ สารสกัดจากตะไคร้ส่วนที่ละลายในเฮกเซน ทุกวันเป็นเวลา 10 หรือ 30 วัน กลุ่มที่ 1 ได้รับอาหารและน้ำตามปกติ (ไม่ได้รับสารสกัด) กลุ่มที่ 2 ได้รับการป้อน 25%DMSO กลุ่มที่ 3 และ 4 ได้รับอาหารและน้ำตามปกติ (ไม่ได้รับสารสกัดขาบ ความเข้มข้น 1.0 และ 5.0 กรัมต่อกก.น้ำ หนักตัว ตามลำดับ กลุ่ม 5 และ 6 ได้รับการป้อนสารสกัดจากตะไคร้ส่วนละลายในเฮกเซน ความเข้มข้น 0.1 หรือ 1.0 กรัมต่อกก.น้ำหนักตัว ตามลำดับ หลังจากได้รับสารสกัดจากตะไคร้เป็นเวลา 10 วัน หนู 5 ตัวจากทุกกลุ่มจะถูกฆ่า หนูที่เหลือจะได้รับการป้อนสารสกัดต่อจนครบ 30 วัน และหนูทุกตัวจะถูกฆ่านำตับ เยื่อบุลำไส้เล็ก และเยื่อบุลำไส้ใหญ่ออกมาเตรียมซัยโตซอล ตรวจวัดระดับกลูตาไซโอน การทำงานของเอนไซม์กลูตาไซโอนเปอร์ออกซิเคสและกลูตาไซโอนเอสทรานส์เฟอเรสโดยวิธีการทางสเปคโตโฟโตเมทรี ตรวจวัดระดับองค์ประกอบของเอนไซม์กลูตาไซโอนเอสทรานส์เฟอร์เรสแต่ละ

ชนิดโดยวิธี Western blot ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าหลังจากได้รับสารสกัดจากตะใคร้เป็นเวลา 10 วัน ระคับกลตาไช โอนในตับของหนที่ได้รับสารสกัดจากตะไกร้ส่วนสกัดหยาบลดลง แต่การทำงานของ เอนใชม์กลูตาไรโอนเปอร์ออกซิเคสในเยื่อบุลำไส้ใหญ่และเอนไชม์กลูตาไรโอนเอสทรานส์เพ่อเรสใน เยื่อบุลำไส้เล็กเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับอาหารและน้ำตามปกติ หนูกลุ่มที่ได้รับการ ป้อนสารสกัดจากตะ ใครู้ส่วนละลายในเฮกเซนมีระดับกลูตาไร โอนในเยื่อบุลำไส้เล็กและการทำงาน ของเอนไซม์กลูตาไธ โอนเอสทรานส์เฟอเรสในเยื่อบุลำไส้เล็กและลำไส้ใหญ่เพิ่มสูงขึ้น ย่อยของเอนไซม์กลูตาไซโอนเอสทรานส์เพ่อเรสชนิด Ya, Yc และชนิด mu ในตับถูกเหนี่ยวนำได้ด้วย สารสกัดจากตะไคร้ส่วนละลายในเฮกเซน เฉพาะระดับหน่วยข่อยของเอนไซม์กลูตาไรโอนเอสทรานส์ เฟอเรสชนิด Yc เท่านั้นที่ถูกเหนี่ยวนำได้ด้วยสารสกัดจากตะไคร้ส่วนสกัดหยาบเมื่อเปรียบเทียบกับหนู กลุ่มที่ได้รับอาหารและน้ำ ระดับหน่วยย่อยของเอนไซม์กลูตาไธโอนเอสทรานส์เฟอเรสทุกชนิดที่เชื่อบุ ลำไส้เล็ก และเยื่อบุลำไส้ใหญ่ของหนูที่ได้รับสารสกัดจากตะใคร้เป็นเวลา 10 วันไม่สามารถตรวจสอบ หลังจากได้รับสารสกัดจากตะไคร้ส่วนละลายในเฮกเซนเป็นเวลา 30 วัน ระดับกลตาไธโอนที่ตับ และเยื่อบุลำ ใส้ใหญ่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและการทำงานของเอนไซม์กลูตาไธโอนเปอร์ ออกซิเดสที่เยื่อบุลำไส้เล็กลดลงแต่เพิ่มสูงขึ้นในเยื่อบุลำไส้ใหญ่ ปริมาณกลูตาไรโอนในเยื่อบุลำไส้เล็ก ลดลงในหนูกลุ่มที่ได้รับการป้อนสารสกัดจากตะไคร้ ส่วนสารสกัดหยาบ การทำงานของเอนไซม์กลูตา ไรโอนเอสทรานส์เพ่อเรสในเยื่อบลำไส้ใหญ่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในหนุกลุ่มที่ได้รับสาร สกัดจากตะ ใคร้ทั้งส่วนสกัดหยาบหรือสารสกัดส่วนละลายในเฮกเซน ระดับหน่วยย่อยของเอนไซม์ กลุตาไช โอนเอสทรานส์เฟอเรสทุกชนิดถูกเหนี่ยวนำอย่างมากในหนูที่ได้รับสารสกัดจากตะ ไคร้ส่วนที่ ละลายในเฮกเซนเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับอาหารและน้ำตามปกติ โดยเฉพาะ เอนไซม์กลูตาไร โอนเอสทรานส์เฟอเรสชนิด theta ในตับซึ่งถูกเหนี่ยวนำถึง 15 เท่า ของกลุ่มที่ได้รับอาหารและน้ำ เป็น ที่น่าสนใจว่าหนูที่ได้รับการป้อน 25% DMSO มีระดับหน่วยย่อยของเอนไซม์กลูตาไซโอนเอสทรานส์ เฟอเรสชนิค Ya และ mu ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับหนูกลุ่มที่ได้รับอาหารและน้ำตามปกติ แต่การได้รับ สารสกัดจากตะไคร้โดยเฉพาะสารสกัดส่วนละลายในเฮกเซนเป็นเวลา 10 หรือ 30 วัน ทำให้ระดับ หน่วยย่อยของเอนไซม์กลูตาไธโอนเอสทรานส์เฟอเรสชนิค Ya และ mu กลับมาเทียบเท่ากับปริมาณที่ พบในหนูกลุ่มที่ได้รับอาหารและน้ำ การศึกษาครั้งนี้แสดงว่านอกจากสารสกัดจากตะไคร้อาจมีผลต่อ การแสดงออกของหน่วยย่อยเอนไซม์กลูตาไธโอนเอสทรานส์เฟอเรสแต่ละชนิดแล้วยังอาจสามารถแก้ ไขผลเสียที่เกิดจาก DMSO